

David Bolton
Krisztus Fősege a Gyülekezetben

by David Bolton at christcenteredchristianity.com

“És Ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsősülött a halottak közül, hogy mindenekben Ő legyen az első” Kolossé 1:18

~ ~ ~

Amikor a gyülekezet összejön, az Atya legfőbb vágya, hogy az Úr Jézus Krisztus legyen minden dologban az első. Ez a vágy abból fakad, hogy az Úr Jézus a test fejeként tudjon működni a gyülekezeti összejöveteleken. Ő az EGYETLEN, aki alatt a gyülekezetnek össze kell jönnie és általa vezetve lennie, mivel az összegyülekezés az Ő nevében és a Szent Szellem erejében történik. A gyülekezetnek a test alapelvei szerint kell összegyülekeznie úgy, hogy az Krisztust Magát formálja ki testületileg ebben a világban. Minden tag arra van elhívva, hogy Krisztusnak, mint Fejnek engedelmeskedjen, és Ő általa a Szent Szellem vezetésében szolgáljon a test felé az ő különleges ajándéka és elhívása szerint. Ez az, amit a gyülekezetnek biblikus módon való összegyülekezésével nyilvánvalóvá kell tenni testületileg. Krisztus Főségének ez a valósága a gyülekezetben valami olyasmi, amit szorgalmasan keresni kell, fel kell épülni és fel kell növekedni benne. Ez nem olyan valami, ami természetes módon ki fog alakulni egy erre vonatkozó kollektív látás és a hívők elkötelezett testének erre irányuló állandó törekvése nélkül. Ez olyan szellemi férfiakat és nőket igényel, akik Isten alapvető célját a saját szenvedélyüknek tartják és lemondtak dolgokról, hogy a gyülekezet Isten központi vágya szerinti kifformálására törekedjenek. Ez igényli az összegyülekezés hogyanjával kapcsolatban a gyülekezetben meglévő, régóta fennálló hagyományokkal és vallásos előítéletekkel való szakítást, és elkerülhetlenné tesz egy gyökeres és tartós elkötelezettséget egy új módon való összegyülekezésre, ahol Krisztusnak adjuk a megfelelő helyet, hogy Fejként tudjon működni az Ő Testében. Mivel az Ő emberei általában nem igénylik Krisztus Főségét és nem is adnak Neki helyet maguk között, a gyülekezet nem szokott hozzá annak valóságához sem, hogy várjon annak kifformálódására. Ezért meg kell tanulnunk az első alapelvet, ami azt jelenti, hogy Jézus személyesen vezeti az Ő gyülekezetét, és hogy az Ő sok tagból álló Testében harmonikusan munkálkodjanak együtt a tagok, amikor összejönnek. Ezért ennek a tanításnak az a célja, hogy rámutasson néhány elsődleges fontosságú dologra és azokra az összegyülekezési alapelvekre, amikor Krisztus Fősege alatt jönnek össze.

Alapelvek

Nézzünk meg néhány alapelvet, amelyek a gyülekezetnek Krisztus Fősege alatt való összegyülekezésével kapcsolatosak:

1. Krisztus Fősege a Szent Szellem vezetésében nyilvánul meg

A Szent Szellem egy olyan Istentől való Küldött, Aki által Krisztus Főségének irányító tevékenysége a Test minden tagjára hat. Ő az Egyetlen, Aki Krisztus dolgait cselekszi és ismertté teszi azokat számunkra. Ő az Egyetlen, Aki munkálkodik a szellemünkben, megelevenítve a belső emberünket és kimunkálja bennünk mindazt, ami a Fejtől felénk árad. Csak olyan ember képes megismerni és megtapasztalni a gyülekezetben Krisztus Főségét, akiben a Szent Szellem benne lakik, akit Ő betöltött és vezet. A Szent Szellem munkájában és vezetésében való tökéletes bizalom lényeges ahhoz, hogy a Test kapcsolatban tudjon lenni és válaszolni tudjon a Fejnek. Ezért a természeti ember meg kell, hogy haljon a kereszten minden saját fontosságának, önérdekének és saját bölcsességének. Amilyen mértékben Isten népe valóban szellemi és nem természet szerinti, olyan mértékben tudja a gyülekezet elkezdni megismerni Krisztus szuverén Főségét maga között.

2. Krisztus Fősége az Újszövetség alapelve szerint működik

Az Újszövetség egy “belülről kifelé” munkálkódó szövetség. Az élet szövetsége, amire a belülről kifelé történő munkálkodás jellemző. Ahogyan a természetes test esetében minden tag bensőséges kapcsolatban van a fejjel, úgy Krisztus Testében is minden impulzus bensőséges módon a Fejtől jön a belső emberhez. A bennünk lakozó Szent Szellem megeleveníti az Ő életét bennünk, megvilágosít az Ő világosságával és így az Ő szeretetében és a vele való együttérzésben mozdulunk. Ahogyan megtanulunk válaszolni a Tőle jövő impulzusokra egyénileg, majd azt követően közösségileg, úgy kezdünk el belépni Krisztus valóságába: kifejezve Önmagát az Ő sok tagból álló Teste által. Mindegyikünk közreműködik ebben a sokszínű kiformalódásban, mert a tagjaink sokfélék. Mi az Ő alkotása vagyunk mindannyian arra teremtve, hogy különleges tagok legyünk, ahogyan azt Isten elrendelte számunkra. Mindannyian bizonyos módon “huzalozottak” vagyunk, és ahogyan Ő betölt minket Önmagával, mindannyian a magunk különleges ajándéka és elhívása szerint fogunk válaszolni Neki. Amikor a Test megfelelően működik, akkor annak megnyilvánulásában van valami “természetesen természetfeletti”. Bizonyos értelemben a tagok teljes mértékben önmagukat adják, ugyanakkor mind egyénileg mind közösségileg a Fej megnyilvánulásai, a bennük lakó Szellem ereje által. Ez Krisztus Főségének természete az Újszövetség alapelve szerint.

3. Krisztus Fősége gondviselés szerűen valamint közvetlen módon működik

Krisztus Fősége nem csupán az Ő jelen állapotra vonatkozó megnyilvánulását jelenti az Ő Testében, hanem ezzel egy időben felkészíti a testét a jövőre is. A “gondoskodás” szó pontosabban “előre látást” vagy „előre gondolkozást” jelent. Ez a következőt jelenti: “előre látó módon gondoskodni vagy felkészíteni.” (American Heritage Dictionary) Az Úr nem csupán a jelenben munkálkodik, hanem a jövő számára is. Ha meg akarjuk tapasztalni Krisztus Főségét a gyülekezeti összejöveleken, akkor folyamatosan törekednünk kell arra, hogy átéljük az Ő közvetlenül érzékelhető Főségét és a jövőre vonatkozó gondoskodó munkáját. Krisztus teljessége szempontjából mindkettőre szükség van a gyülekezetben.

A legtöbb, amit az Úr cselekedni akar a népe között, hogy munkálkodni fog a jövőjük érdekében. Azok például, akik arra vannak elhívva, hogy beszéljenek, azoknak a szívében az Ő Igéje már órákkal, napokkal, hetekkel, hónapokkal, sőt évekkel azelőtt munkálkodni fog. Ő azt akarja, hogy az Ő Igéje szorgalmas tanulmányozás és elmélkedés által gazdagon bennünk maradjon. Tapasztalatokat és bizonyságokat akar adni nekünk, hogy kiformalja és megerősítse az Ő igazságát bennünk. Arra vágyik, hogy az Ő Szava olyan formán váljon "testté" bennünk, hogy az erővel és hatalommal jöjjön elő. Ő hasonlóképpen gondoskodó módon munkálkodik másokban, hogy felkészítse őket a szolgálat munkájára: vendéglátás, adakozás, bátorítás vagy a szolgálat változatos formái, amelyek előzetes felkészítést igényelnek. Mindez az Ő Főségével való közvetlen kapcsolatból származik az összegyülekezők között, ahogyan Ő vezeti egy összejövetel menetét. Ha megmaradunk az Ő gondviselő Főségében csak akkor fog az összegyülekezésünk bőségesen részesedni az Ő gazdag gondoskodásából minden dologban.

Ehhez még valamit kiegészítésként: Krisztus jelenlévő Fősege a gyülekezet összegyülekezésekor spontán módon munkálkodik a Szent Szellem vezetésén, kijelentéseken és szellemi ajándékok működésén keresztül. Mindig valami élő, friss és kiszámíthatatlan van a Krisztus jelenlévő Fősege körül. Ez a fajta természet az, ami kiemeli az összegyülekezést az emberi kontroll birodalmából és bemutatja a test Fejének élő és láthatatlan jelenlétének valóságát a gyülekezetben.

Krisztus Fősege tehát szuverén keveréke, kiegyensúlyozása annak, ami előre el van készítve a jövőre vonatkozóan, és ami spontán módon és jelen időben történik a gyülekezetben. Míg a gondoskodó Főség a jövőre vonatkozóan készít fel, a közvetlenül megtapasztalható Főség az összejövetelt vezeti olyan módon, hogy minden dolog Őérte, Őáltala és Reá nézve történjen. Krisztus Főségének mind az azonnal érzékelhető, mind a gondoskodó szempontjait illetően szorgalmasan törekednie és növekedni kell az ismeretben, ha a gyülekezet meg akarja tapasztalni és ki akarja formálni közösségileg Krisztust.

4. Krisztus Fősege kiegyensúlyozza a spontaneitást és a rendszerességet

"Az Úr Szellem és ahol az Úr Szelleme van, ott szabadság van." (2 Kor. 3:17)

Ahol Krisztus Fősege megnyilvánul ott két ellentétes, de egymást kiegészítő sajátosság található meg: korlátozás és szabadság. Krisztus uralma nagy *korlátozást* jelent a természeti ember számára, míg azzal egyidejűleg nagy *szabadság* tapasztalható meg a szellemi emberben. Az Ő uralma hatalmának az a célja, hogy véget vessen a népe *független* (öncélú) cselekedeteinek az által, hogy Szellemének ereje felszabadítsa Testének egymással érzékeny *kölcsönhatásban lévő* cselekedeteit. Csak az Ő korlátozó uralmának jelenléte által tud az Ő Szellemének szabadsága, és ennek következtében az Ő Fősege megvalósulni.

Az *1 Korintus 14-ben* a legrészletesebb útmutatásokat találjuk a Szentírásban a Krisztus által vezetett összegyülekezés működésére. Az ott bemutatott összejövetel

nyitott, részvételen alapuló, Szellem által vezetett és működnek a Szellem ajándékai. A nagy szabadság és spontaneitás a jellemző, mivel mindenkit bátorítanak az összejöveten való aktív részvételre és a szellemi ajándékok is spontán módon megnyilvánulnak és gyakorolhatók. Ennek ellensúlyozásaként azonban megfelelő korlátok és rendszabályok vannak felállítva számunkra sok óvatosságra intő útmutatás megadásával, ami összhangban van egy Isten szerinti összegyülekezés természetével: „*Mert Isten nem a zűrzavar, hanem a rend Istene.*” (2 Kor. 14:33) A “két-három” szolgálat elve elég nagy bőséget jelent, ami korlátozza egyben bárki túlzott egyéni szereplését is. Hasonlóképpen fékek és ellensúlyok lépnek életbe a szellemi ajándékok megfelelő gyakorlása és megvizsgálása terén is, ami korlátot szab a hamis szolgálatoknak. Minden tag felelőssége biztosítani, hogy a dolgok „*ékes rendben*” történjenek (2 Kor. 14:40), és akik szellemi ajándékaikkal szolgálnak, elszámolással tartoznak, hogy azt az apostoli irányelvekben megadottak szerint tegyék (2 Kor. 14:32). Ezeknek a korlátozásoknak a kölcsönös szereteten, tiszteleten, megbecsülésen, engedelmisségen és elszámoltathatóságon alapuló krisztusi magatartás az alapja.

Akik vágnak arra, hogy Krisztus Fősege alatt jöjjenek össze, azoknak szorgalmasan munkálkodni kell azon, hogy megőrizték a spontaneitás és korlátozottság kiegyensúlyozott légkörét. A spontaneitásnak úgy kell érvényesülnie, hogy Krisztus kapjon teret a Szelleme által az Ő emberei között. Az ékes rend úgy kell, hogy bemutatásra kerüljön, hogy a testies dolgok, sőt a gonosz is, ki legyenek szorítva, hogy ne tudják kisiklatni, megzavarni vagy leuralni az összejövetelet. Egy ilyen környezetben a spontaneitás a korlátozás által van kiegyensúlyozva és a korlátozás a spontaneitás által. Ha az egyensúly megbomlik ekkor egyrészt szellemi káosz és zűrzavar alakul ki, másrészt szellemi halál és mások megtévesztése az eredmény. A spontaneitásnak és a korlátozásnak ez a két egymást kiegészítő szempontját ezért körültekintő módon keresni kell és meg kell őrizni a gyülekezeti összejöveten.

5. Krisztus Fősege Krisztus hatalmát fejezi ki a testben

A főség és hatalom mind a természetes testben, mind a szellemi Testben kéz a kézben járnak. Ahogyan Krisztusban, mint Fejben minden hatalom jelen van, ezért minden tagnak szükségszerűen kapcsolódnia kell a Fejhez, akinek engedelmeskedni kell. Hasonlóképpen, ahogyan a Fej jelen van és munkálkodik az Ő Testének sok tagjában, minden tag kapcsolatban van egymással, ezért szükségszerűen egymásnak kölcsönösen engedelmeskedni kell. A kéznek engedelmeskedni kell Krisztus hatalmának a lábban és a lábnak engedelmeskedni kell Krisztus hatalmának a kézben. Ahhoz, hogy Krisztus Fősege megnyilvánuljon a Testben, minden tagnak kölcsönösen engedelmeskedni kell közvetlenül Krisztusnak, valamint Neki közvetett módon a többi tagban, mint az Ő hatalmának edényeiben. A függetlenség mindenféle tekintetben megsérti a Test elvét és a Fejvel való kapcsolat megszakadásához vezet. Ha a Test Krisztus hatalmával kell, hogy tele legyen, akkor kell, hogy betöltve legyen minden tekintetben engedelmisséggel. Amikor összejön a gyülekezet akkor minden tagnak meg kell engedni, hogy keressék az engedelmisséget elsősorban Krisztus felé az Ő Szellemeinek közvetlen munkálkodása által, másodsorban a Test tagjai felé „indirekt módon” az Ő Szellemeinek bennük való munkálkodása által. Ilyen módon a tagok

teljes mértékben kölcsönösen engedelmeskedni fognak egymásnak és megbízható eszközei lesznek Krisztus Főségének és hatalmának a gyülekezetben.

6. Krisztus Fősege felkészített szolgálókkal és szolgáló vezetőséggel ajándékozta meg a testet

Krisztus gyakorlatban megvalósuló Fősege olyan valami, amihez a Test folyamatosan fel kell, hogy nőjön. Ezért szükség van a szolgálók felkészítésére és egy Krisztus szerinti vezetőségre, hogy lehetővé váljon a növekedés segítése. Egyes hívők Krisztus Főségét minden emberi vezetőség nélkül képzelik el, hogy egyedül Krisztus legyen az egyetlen vezető. Jóllehet ez nagyon szelleminek tűnik, azonban a Szentírás egyszerűen nem támasztja ezt alá. Krisztus adott a gyülekezet számára: “apostolokat, prófétákat, evangélistákat, pásztorokat és tanítókat a szenteknek szolgálat munkájára való felkészítésére, Krisztus testének felépítésére.” (Efézus 4:11-12) Krisztus szolgáló vezetőket adott a Gyülekezet számára, hogy táplálják, vezessék és gondoskodjanak a nyájáról. Ez összhangban áll a Szentírással és ezért összhangban van és nem ellentétben Krisztusnak a Gyülekezetben való Főségével. Néhány alapelv segítségünkre lehet a felkészített szolgálóknak egymással való összehangolt működését és a szolgáló vezetőséget illetően a Gyülekezetben anélkül, hogy ők elbitorolnák Krisztusnak Fejként való működését:

- A vezetőség elsődlegesen feladat és nem pozíció kérdése. Az elhívás szolgálatra szól és példakép szerint való vezetésére. Azért adattak a Gyülekezet számára, hogy bátorítsák, felépítsék, felkészítsék és képessé tegyék a testet arra, hogy úgy működjön, hogy folyamatosan felépítse magát szeretetben, ahogyan minden tag a saját feladatát cselekszi. (Efézus 4:16)

- A vezetőség mindig több személyből áll, ami biztosítja a kölcsönös engedelmességet és elszámoltathatóságot, valamint a nagyobb szellemi kiegyensúlyozottság és teljesség elősegítését a Testben.

- A vezetőség arra van elhívva, hogy a *legérzékenyebb* legyen és engedelmeskedjen a Szent Szellem vezetésére és munkájára a test összegyülekezésekor. Nekik példakép alapján kell vezetniük, ami azt jelenti, hogy engedelmeskedniük és érzékenyeknek kell lenniük Krisztus Főségére, és észrevegyék az Ő munkáját másokban a Test teljes működése érdekében.

- A vezetőségnek nem szabad olyan mértékben rátelepednie az összejövetelre, hogy mások passzívvá, tevékenységükben korlátozottá váljanak. Időnként nagyobb helyet kaphatnak, vagy fontosabb szerepet játszhatnak, de a felkészítés befejeztével a test végül sokkal hatékonyabban kell, hogy működjön.

- A vezetőség jelenléte miatt a test többi tagja - a felelősségüket tekintve - nem kell, hogy erőtlenné váljon az összejöveteleken. Minden tag – a legnagyobb mértékben - a testben hozzá legközelebb álló tag működésének kiteljesedéséért felelős Krisztus Fősege alatt. Minden hívő kell, hogy keresse az Urat és érzékeny legyen az Ő gondoskodására és közvetlen kapcsolatára a Fejjel az összejövetelt megelőzően és közben is úgy, hogy az egész gyülekezet kapcsolat-kész és felelősségteljes legyen a Szellem munkálkodására. A vezetőség azért adatott a gyülekezet számára, hogy előmozdítsa Krisztus Fősege működésének kiteljesedését a Testben. Ennek azért kell így lenni, mert ők arra vannak elhívva és úgy kell számításba venni őket, hogy fel kell

fedezni és elfogadni őket, mint Krisztustól való ajándékokat, akik segítenek felkészíteni és érettségre vinni a gyülekezetet (Efézus 4:7-16).

Következtetés

Ha Krisztus helyi Teste elkötelezi magát Krisztus Főségének ezen alapelvek szerinti folyamatosan munkálkodásra, akkor elkezdik megtapasztalni Krisztus nyilvánvaló jelenlétének, erejének és akaratának megnyilvánulását maguk között. Ez a Gyülekezet elhívása, és amikor összejönnek, mindenkinek ezen kell munkálkodni. Bárcsak az Úr Jézus visszakaphatná az Őt megillető helyet, a Főségét az Ő Gyülekezetében ezekben a végső napokban!

“Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hognem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen!” Efézus 3:20-21

Fordította: Abonyi Sándor

2013-05-13 Jászberény, Hungary